

Posamezna šteč. „Dneva“ stane 6 vin.; ravno toliko posamezna štečvilka „Bodeče Neža“.

„DAN“ izhaja vsaki dan zjutraj; tudi ob nedeljah in praznikih. Vsako nedeljo ima humoristično prilogo „BODEČA NEŽA“. Za ljubljanske naročnike stane „Dan“ s prilogo dostavljan na dom celoletno 20 K, mesečno 170 K; brez priloge celoletno 18 K, mesečno 150 K. Za zunanje naročnike stane „Dan“ s prilogo celoletno 22 K, četrtletno 550 K, mesečno 190 K. — Naročnina se pošilja upravništvu.

Telefon štečvilka 118.

DAN

Neodvisen političen dnevnik s tedensko humoristično prilogo „Bodeča Neža“.

Posamezna šteč. „Dneva“ stane 6 vin.; ravno toliko posamezna štečvilka „Bodeče Neža“.

Uredništvo in upravništvo: Učiteljska Tiskarna, Francišanska ulica št. 6

Dopisi se pošiljajo uredništvu. Nefrankirana pisma se ne sprejemajo, rokopiši se ne vračajo. Za oglase se plača: peti vrsta 15 v, osmrtnice, poslana in zahvale vrsta 30 v. Pri večkratnem oglašanju po- pust. — Za odgovor je priložiti znamko.

Odgovorni urednik Radivoj Korene. Last in tisk „Učiteljske Tiskarne“.

INTERPELACIJA

poslanca Adolfa Ribnikarja in tovarišev na Njega ekselencije barona Schwarzarja v zadevi konfiskacije članka o c. kr. železniškem ravnateljstvu v Trstu.

V Ljubljani izhajajoči dnevnik „Dan“ je prinesel v svoji št. 776 dne 13. februarja 1914 naslednji članek:

C. kr. žel. ravnateljstvo v Trstu.

Trst, 5. svečana 1914.

Da od c. kr. železniškega ravnateljstva v Trstu Slovenci nimamo sploh nič dobrega pričakovati, o tem med nami že ni več nobenega dvoma. Zdi se, da se je slovenska javnost že nekako privadila misli, da c. kr. žel. ravnateljstvo v Trstu, ravnateljstvo torej, čegar delokrog se razteza izključno po jugoslovanskem ozemlju sploh nič drugega biti ne more nego toplo gnezdo zagriženih nemških agitatorjev. Inamo sicer vse polno inteligenčnega proletariata, vse polno gimnazijskih in realnih abiturientov, tudi vse polno akademikov, ki čakajo na mesta mnogokrat po cela leta, pa jih ne morejo dobiti, ker jim ta mesta na naših lastnih tleh odjedajo — Nemci. Kaj čete, Nemci so pri nas, kar se državnih služb tiče, pravi „beati possidentes“, zakaj se torej ne bi v kar najizdatnejši meri posluževali ugodnosti, ki jim jih v toli obliki meri daje njihov položaj, zakaj bi nastavljali Slovence, ko pa lahko neovirano nastavljajo svoje ljubljence. Kdo jih pa sploh moli pri tem? Slovensko časopisje? Da, le priznajmo — čast komur čast — slovensko časopisje v tem pogledu pač stori, kar mu je storiti mogoče. Toda kaj pomaga, ko je na klic tega časopisja prav močno podobno — glaslo vpiločnega v puščavi. Na koga naj to časopisje vpliva? Na vladno? Bože mili, vlada se ne zmeni za vse to!

Dokazite vladni še tako jasno, da sloni ves ta sistem napačno, nič ne pomaga. Zakaj nikdar ne smemo pozabiti, da živimo v — Avstriji.

Zakoni se ustvarjajo menda samo za to, da jih ministri in njim podrejeni organi lahko — kršijo. Sedanji lustični minister Hochenburger je svoj čas v parlamentu dejal, da spadata ministri, ki kršijo zakon, — na poučnice interne! Kaj bi bilo, če bi si kdaj ponižni podaniki osvojili to svoječasno naziranje ekselence Hochenburgerja?

Na koga naj torej časopisje vpliva? Na ljudstvo? No, kolikor je mišlečega ljudstva, ki nima deske pred očmi, si je že davno ustvarilo svojo sodbo o tistih, ki nam jih je nemila usoda naklonila za naše gospodarje.

In če bi živeli v časih, ko se je politično dejstvo tega ljudstva vršilo v znamenju grabelj in motik, bi ta sodba gotovo prihajala do primerne izraza. Toda ti „farbarski“ časi so za nami, danes si ljudstvo „z uma svitlim mečem“, kakor pravimo, kroji svoje pravice. Živimo v času konstitucije, ki „delujejo“ v imenu ljudstva od njega izvoljeni — poslanci. In kako ti „delujejo“. Difficile est satyram non scribere. Ponosna S. L. S. je takorekoč politični predstavnik slovenskega naroda. Ali bi bila mogoča vsa ta poniževanja, ki jih prenašamo dan na dan, če bi se ta mogočna stranka zavedala svojih dolžnosti, ki jih ima do naroda? Brez strankarsko-političnih predsodkov lahko trdimo, da v narodnem oziru od dne do dne nazadujemo, odkar v našem javnem življenju skoraj izključno odločuje S. L. S. Se nikoli niso Nemci s tako cinčno brezobzirnostjo nastopali pri nas, kakor ravno v zadnjih časih. Germanizacija napreduje na vsej črti, najhujše pa je v tem pogledu še pri železniški upravi.

Rekli smo, da se je naša javnost očividno že nekako privadila misli, da pri železnici ne more drugače biti nego da se zadovoljimo s skromnimi drobtinami, ki odpadajo od bogato obložene nemške mize. Ampak to, kar se v zadnjem času uganja, pre-sega že vse meje, to je že naravnost provokacija. Skandal se vrsti za škandalom, časopisje kriči in žigosa te razmere, toda kaj se brigajo naši merodajni politični čimbeli za to. Če izvzamemo dr. Rybafa in dr. Rav-niharja, ki se pač trudita, kolikor moreta — sama pač žal ne moreta mnogo opraviti — moramo reči, da je slovenska delegacija na Dunaju naravnost pasivna proti tem razme-ram. Ob priliki goriskega shoda je bila takorekoč vsa javnost po koncu in enodušno zahtevala, da se napravi zlasti škandaloznih razmer na goriskem drž. kolodvoru konec. Dolžnost slovenskih poslancev brez razlike strankarske pripadnosti bi bila, da bi bili na kompetentnem mestu složno nastopili in zahtevali takojšnjo remeduro. „Zveza jugoslovanskih železničarjev“ je tudi vsem slovenskim poslancem poslala goriske resolucije, ter jih naprosila, da z nastopijo ves svoj vpliv, da se sramotni Wieserjev zistem takoj odpravi. No, poslanci S. L. S. predvsem goriskemu poslancu Fonu se je zdelo primerno, da so složni nastopi v tej zadevi onemogočili, samo da bi to važno vprašanje, ki ne tangira samo materialnih interesov slovenskih železničarjev, temveč zadeva naravnost našo narodno čast, lahko izrazili za svoje malenkostne strankarske interese. Z. J. Z. je nepolitična organizacija in se v strankarsko-politične boje načeloma ne vmešava,

toda to postopanje poslancev S. L. S. je bilo tako, da ga je glasilo „Zveza jugoslovanskih železničarjev“ moralo javno in odkrito ožigosati. Da so gospodje na to molčali samo dokazuje, da se sami čutijo krive.

Vzpričo take lahkomišelnosti — da se milo izrazimo — poslancev S. L. S. je pač povsem razumljivo, da postaja nemška gospoda pri želez. upravi in da postaja zlasti zloglasni Wieser od dne do dne oblastnejši. Ti ljudje so danes prepričani, da jim je na naših tleh že vse dovoljeno in da se smejo iz Slovencev že kar naravnost norca delati. Ne samo, da Wieser ni šel — (med Nemci ali med kakim drugim narodom, ki drži kaj na svojo čast, bi tak človek niti 24 ur ne bil mogoč!) — temveč še veliko trdnjega se danes čuti. Če človek zasleduje, kaj počneja nemška gospoda pri žel. ravnateljstvu v Trstu v zadnjem času, potem mora nehoti dobiti vtis, da nas hoče ta nemška gospoda prav prepričati, da nobena nesramnost ni prevelika, da je ne bi smeli zagrešiti nad nami. Naj navedemo v ilustracijo samo nekaj konkretnih slučajev:

Slovenska železničarja Smrekar in Lahajnar v Gorici sta bila obdolžena tatvine. Bila sta na Wieserjev predlog takoj odpuščen. Stvar je prišla pred sodišče, kjer pa sta bila obadva obtožena — oproščena in sicer celo na predlog drž. pravništva samega. Človek, ki ne pozna Wieserja in tistih, ki ga ščitijo bi mislil: Dobro sedaj, ko je njuna nedolžnost dokazana jima bo železnica krivico popravila ter ju postavila nazaj na tisti mesti, kjer sta bila prej. Kaj še. Ker se je pred sodiščem dokazalo, da sta bila po krivem obdol-

Predpustno veselje v Ljubljani.

žena in torej tudi po krivici odpuščen na od službe, pa jima je ravnateljstvo odpust milostno izpremenilo v — odpoved!... Bila sta na pritisk „Zveze jugoslovanskih železničarjev“ po precejšnjem času pač sprejeta zopet k železnici, toda kot navadna delavca, ki nimata nobene pravice več do provizijskega sklada. — Obejma je na ta način eksistenca takorekoč ruinirana.

Vzemimo sedaj nasprotni slučaj: Nemška uslužbenca Flaschberger in Resman (eden je pisarniški pomočnik, drugi pa sprevednik) sta do-bila po šest tednov težke ječe radi — lovške tatvine. Odpuščen sta bila samo formalno, tako radi lepšega, ker popolnoma prezreti predpisov tudi ravnateljstvo ne more. Flaschberger in Resman sta napravila nato takozvani „Majestätsge-sueh“, da se jima kazen odpusti, da se na ta način obadva stajerska Nemca vzpostavita zopet v svoje prejšnje pravice. Kakor se med goriskimi uslužbenci govori, je Wieser te prošnje najtopleje priporočil in s 6 tedensko ječo kaznovanima tatovoma izpostavil kar najlepšo svedočbo. Istočasno je Wieser izposloval, da jih je smel do definitivne rešitve njune zadeve namestiti kot provizijskega delavca; najbrž ga je skrbelo, da ta dva Nemca ne bi zapadla — bedi? Zakaj se Wieser in za kaj se na njegovo prižganje — mimogrede bodi omenjeno, da je Wieser v tej zadevi opetovano tekel na ravnateljstvo osebno intervenirat in da je enkrat za nliju interveniral celo pri ministrstvu — ravnateljstvo toli poteguje za ta dva nemška uslužbenca? Morda iz plemenitosti in človeškega usmiljenja? Bah, kdo se

ne bi smejal! Taka čuvstva boste pač zaman iskali pri tej gospodi, ki je že toliko in toliko slovenskih dru-zin poglala v — bedo in nesrečo. Ne troperesna detelija Galamboš-See-mann-Wieser hoče biti odkrita, ter nam dopovedati, da so v očeh c. kr. žel. uprave tudi nemški ljudje boljši in več vredni od poštenega sloven-skega železničarja! Ali si moremo sploh misliti boli cinčne odkritosrčnosti? Nadaljujmo:

Asistentu K. zmanjka v blagajni 38 K. reči in piši osemindeset kron. Kdor je imel kdaj z blagajnami opravi-ti, ve, da se to lahko zgodi brez poverbe. Kolikokrat morajo urad-niki pri blagajnah ob koncu meseca doplačevati, ker se jim ne vjemajo račun. K. pa najbrž ni mogel mo-mentalno primanjkljaja doplačati, za-to je bil brez pardona — odpušen. — Nasprotni slučaj: Uradnik Dou-schan je poveril — 2000 K reči in piši dvatisoč kron. temu se ni zgo-dilo nič. Ne samo, da ni bil odpu-ščen, niti premeščen ni bil. — Zakaj se ni postopalo v obeh slučajih ena-ko? Vzrok je čisto primitiven. K. je Slovenec, D. pa je Nemec, oziroma nemur! In ta razlika pri c. kr. žel. upravi popolnoma zadostuje tudi za različno postopanje.

Poglejmo naprej: Slovenski nad-sprevednik Sterle ni pravočasno za-pazil nekega pogreška pri vlaku. Zato so ga takoj odgnili od vozne službe, ga vtačili v skladišče ter mu naprtli disciplinarno preiskavo, ki je trajala nad pol leta. Nasprotni slučaj: Gorški postajenačelnik Wie-ser bi bil s svojo lahkomišelnostjo in nesposobnostjo povzročil na go-risk. kolodvoru kmalu karambol; samo nekemu prožnemu čuvaju se

LISTEK

M. ZEVAKO:

Srce in meč.

Roman iz francoske zgodovine. (Dalje.)

Alisa glas je trepetal še bolj in zvenel še bolj zamolklo, kakor da se te trudoma oblikujejo besede na njenih listnicah.

»Mesec dni kasneje,« je nadaljevala tako tiho, da jo je menih ko-maj slišal, »sem bila ljubica onega plemiča...«

Zdajci pa je prašal menih, ne da bi se ganil:

»Kako je bilo ime temu plemi-ču?«

Alisa se je zdržnila. Razumela je psovko, ki je bila skrita v teh be-sedah, in odgovorila trepetaje:

»Da! Reči hočete, da sem imela toliko ljubimcev, da se moram izra-ziti doloneje! Dobro! Ime mu je bilo Klemen Jakob de Pani-Garola. Mar-ki je bil, prišel je iz Italije. Zdi se mi, da ga poznate, častiti oče!«

Nadaljujte hčerka moja,« je ve-lel menih pokorno. »Gotovo ste lju-bili tega moža? No, če ni hujšega, vam lahko jamčim, da vam Bog od-pusti, kakor sem vam tudi jaz pri-pravljen dati odvezo... Česa pa naj ne odpustimo ubogi, ljubici ženski?«

Srd je stresel dekle. Zganila se

je; najrajša bi bila vstala in odšla. Toda gotovo se je prestrašila posled-ice tega boga, zakaj sedela se je na-zaj; pleča so ji drgetala.

»Rogate se mi,« je zamrmrala. Naj bo tudi to! Rogate se, a poslušajte: tega plemiča nisem ljubila! Zdaj je streslo menihla do dna duše. Zadržal je vzdihljaj; toda na-peti čuti obupanega dekleta so pre-stregli stresljaj in vzdih, kakor rah-lo je bilo oboje na zunan.

»Nisem ga ljubila,« je nadaljeva-la z gorkim glasom. »In vendar niso videle moje oči dotle nikoli bolj ble-sedečega kavalirja. Bilo mu je malo nad osemnaest let; cvet prikuplivo-sti se je zdel očesu. Njegov ponos, zlahtnost njegovih šeg, njegova brezumna hrabrost, vse to je pričalo o njem, da je bitje, ustvarjeno za lu-bezen... in jaz ga nisem ljubila!«

»Pa on?« je vprašal menih za-molklo.

»On!... Ljubil me je in obože-val... mislim vsaj, da je bilo tako. A naj bo kakorkoli, prečistiti oče, leto dni potem, ko sem prejela od kraljice ukaz, ki sem vam ga ome-nila, sem postala mati... Otrok je zagledal luč sveta v hišici v ulici Haš, ki mi jo je bila podarila kralji-ca. To rojstvo je ostalo tajno... oče je odnesel novorojenca...«

Novo ihtenje je prekinilo Aliso. »Razumem,« je rekel menih škripaje z zobmi. »V vašem srcu je pognalo krasno materinsko čuvstvo, gloda vas kes in radi bi izvedeli, kaj

je z otrokom... To vašo radoved-nost potolažim lahko... vidim ga vsak dan!«

»Otrok torej ni mrtev!...« je zaječala Alisa in se zvrila v grozi. »Torej ste me nalogali! Govorite! Govorite vendar! Drugače začnem kričati, da spravim na noge vso oko-lico! Izročim vas javnemu škandalu!«

»Tiho!« je škrtnil Panigarola. »Molčite, ako nočete, da vas osta-vim za vedno!«

»Ne, ne!... Milost! Imejte usmiljenje z mano!«

»Bog je dovolil, da ostane dete živo. Morda je hotel skovati iz njega orodje svojega pravičnega srda!... Markiz, oče njegov, tisti sijajni in naivni plemič, ga je odnesel, kakor pravite; zaupal ga je dojlji in mu dal ime...«

»Katero?« je dalmila Alisa.

»Tisto, ki ga je nosil sam. Otro-ku je ime Jakob Klemen...«

»Kje je?... Kje ga imate?...« je hropila mati.

»Vzgaajo ga v nekem pariškem sa-mostanu... Rekel sem vam: otrok Gospodov je... in morda si ga hrani Gospod za velika dejanja. Ali je to ono, kar ste hoteli vedeti? Je na-daljeval menih z gorečo radovedno-stjo. »Ali je to kesanje, ki vas je vr-glo pred mano na kolena? Vidite, da imam še vedno usmiljenje z vami, ker vam povem resnico! Zdaj veste, da se zločin ni zgodil in da otroku ni bilo treba umreti!...«

Alisa je molčala, vsa poražena.

In ta njen molk je bil morda strašnejši, nego je slutil izpovednik.

Morda je izpraševala Alisa de Luks svoje srce v tej minuti, ko je izvedela, da ji živi sin, ki ga je imela za mrtvega, in morda je našla v svo-jem srcu namesto materinske rado-sti le novo grozo!

Menih pa je nadaljeval s trpkim glasom, kakor raztrganim po silnem razburjenju, ki se je dvigalo v njem — nadaljeval brez pretvare, ki si jo je bil nadel v početku, in govoreč zopet kot mož:

»Hoteli ste govoriti z mano, Alisa! Dobro, poslušajte zdaj vi me-ne! Prišli ste kalit pokoj, ki je že odeval moje bedno srce... razdra-žili ste iznova vso bridkost, vso za-lost in ves obup, ki se dviga zdaj zopet na površino moje duše... Ah, mislili ste, da je otrok mrtev! Morebiti ste se skesali in me hoteli prositi odveze za nestorjeni greh...«

Ne videč obupanega odkimava-nja Alise, je nadaljeval:

»Ali ste se vpraševali kdaj, če-mu je bil zasnovan ta zločin? Po-vejte, ali ste zaslužili katerikrat glo-blje vzroke mojega vedenja proti vam? Ali ste poizkusili izvedeti, za-kaj sem se vrgel v vrtnice veselice in se spustil v pekel razuzdanih orgij — zakaj sem planil naposled v ta prepad brez dna, si mu je ime samo-stan?...«

»Klemen!« je jeknilo dekle, »ne le, da sem se vraševala — vedela

sem skoraj takoj! In ravno to me je spravilo pred vas na kolena! Zaradi vašega maščevanja prihajam nocoj, prosit vas, da prestanite z njim! Ah, verjemite mi, kaznovana sem, do-volj! Zadosti sem trpela!«

Menih se je zdržnil.

»No, govorite!« je zarenčal.

»Povejte mi, kaj ste izvedeli... Po-vejte mi predvsem izvir zločina, ako hočete, da izmerim zlo in odmerim pokoro!«

S pretrganim, jedva slišnim gla-som je začela Alisa de Luks:

Kralica je menila, da si išče Monmoransieva stranka zavezni-kov v Italiji. Vedela je, da ste poto-vali preko Verone, Mantove, Parme in Benetk. Videli so vas govoriti s Francem, maršalom Monmoransil-skim... Kralica je hotela imeti do-kaz o tej zaroti, in zato sem morala postati vaša ljubica. To je izvor zlo-čina...«

»Da!« je rekel menih. »Zdaj pri-de na vrsto zločin sam. Povejte vse!«

»Neko noč, ko ste ležali v globo-tem snu, upelani po mojih objemih... oh, Klemen, ne silite me v toliko osramočenje!...«

»Tudi osramočenje je pokora,« je dejal menih osorno. »Govorite!«

»Torej,« je lečlala nesrečnica, »okoristila sem se z vašim spanjem, da...«

Umolknila je, tresoč se po vseh udih.

(Dalje.)

je imel zahvaliti, da se ni zgodila najhujša nesreča. Slovenski uradnik bi bil na njegovem mestu najbrž spoden iz službe. Wieserju se ni zgodilo nič. Pač, pro forma je dobil 23. decembra t. l. po strogo zaupnem prezidialnem aktu št. 148 »strog akor«, tako kakšno veljavo je imel ta ukor, izhaja že iz tega, da je Wieser takoj drugi dan nato — avanziral do definitivnega inšpektorja. (Mimogrede bodi omenjeno, da so istočasno pretežirali slovenski inšpektorja Goloba, ki bi bil, ker ima ista leta, kot vester uradnik pač vsaj toliko prednost avanziranja, kakor nesposobni in zanikarni Wieser.

Tržaško ravnanje hotelo Wieserjevo polomljati kar lepo zaustaviti. Zgodilo pa se je, da se je zadeva naznanila c. kr. generalni inšpekciji avstrijskih železnice na Dunaju, ki je zahtevala ponovno preiskavo. No, preiskava je že v takih rokah — vodila jo v imenu trž. ravnateljstva nemška nacionalna in Wieserjeva intimusa Breyman in Bierhandl — da lahko glavno stavimo, da se Wieserju prav nič ne bo zgodilo. Može je kratkoročno imun, in naj potem Slovence zaničuje ali pa v službi zagreša največje lahkomišelnosti.

To je samo nekaj cvetk, ki zadostno osvetljujejo »objektivni« (reče koruptni) zistem pri c. kr. železniški upravi.

Prav značilno za brezobraznost nemške gospode na c. kr. žel. ravnateljstvu je dejstvo, da morajo slovenski uslužbenci svoje izpite polagati zopet v nemškem jeziku, dasi se je svojčas slovenski poslanec obljubilo, da bodo slovenski uslužbenci lahko v slovenskem jeziku delali izkušnje. Slovenske uslužbenice se danes radi »pomanjklivega znanja nemščine« ali vrže, ali pa sploh k izkušnjam ne pripusti. — Postajni mojster Pečnik v Podnartu ni prestal izkušnje radi »pomanjklivega znanja nemščine«. Provizorična premikača Morel in Kovačič v Trstu sploh nista bila pripuščena k izkušnjam, ker prvi baje premo, drugi pa menda nič nemškega ne zna.

Morela pri preizkušnji sploh niso drugega izpraševali, nego njegovo znanje nemščine. Če bo šlo tako naprej, homo menda prišli tako daleč, da bo železniška uprava službene instrukcije kratkoma nadomestila z — nemško gramatiko. — Človeku z normalnimi možgani se mora nad vse čudno zdeti, kaj ima služba premikača sploh z nemščino opraviti. No, c. kr. žel. uprava skrbi pač za komednost različnih nemških »predpostavljaj«, ki se s podrejenim osebnim sploh ne bi mogli sporazumevati, ako slovenski čuvaji, slovenski premikači itd. ne bi znali — nemško!! Ima pač čudne pojme in manire ta nemška gospoda pri c. kr. žel. upravi. Od nemškega uradnika, ki službuje med Italijani, se zahteva znanje italijanske, nemški uradnik, ki išče svoj kruh recimo med Čehi ali Poljaki, mora brezdomno znati češko, oziroma poljsko, ako hoče izvrševati svojo službo ter se sporazumeti z ljudstvom in podrejenim mu oseblom. Samo pri nas na Slovenskem je narobe svet: Ubogi slovenski delavec, ki služi morda bore 3 K na dan, se mora učiti nemško — mora torej kot priprost delavec znati namani dva jezika — samo da ga naduti nemški uradnik lahko komodno v svojem jeziku komandira in eventuelno tudi psuje. In menda se bo na zadnje tudi od slovenskega prebivalstva zahtevalo znanje nem-

ščine, samo da bodo importirani nemški uradniki njegovim lastnim si- novom tem lažje odjedali kruh iz pred ust. Pri nas je pač vse mogo- če.

Podali smo samo nekaj značilnih vzgledov o razmerah pri drž. želez- nici, v kolikor spada v področje c. kr. žel. ravnateljstva v Trstu. Teh par vzgledov zadostuje, da človek spozna vso krivico nemškega zis- tema pri c. kr. žel. upravi. Kako sramotne in impertinentno poniže- valne so te razmere za nas! In da slovenska javnost spozna tudi mne- nje dunajske vlade napram nam, naj na večno sramoto konstatiramo, da je naizaneslilvejši zaščitnik tega zis- tema, ki spravi slovenskega delav- ca in slovenskega inteligenta ob kruh, ki žali našo narodno čast. — sedanji železniški minister ekscele- nca Forstner, oni, isti minister, ki si kaj rad nadeva krinko objektivnosti in ki je lansko leto v Komotovu na Češkem sam izrekel načelo: »da se je pri nastavljanju železniških urad- nikov in uslužbencev na vsak način treba ozirati na narodnost domače- ga prebivalstva...« Se noben mini- ster menda še ni tako zatajil svoja lastna načela kakor dosedan. železni- ški minister, ekscele nca Forstner.

Razmere pri državni železnici križijo do neba. Ali naj to še nadalje mirno in potrpežljivo prenašamo? Ne, tem razmeram mora biti konec, treba jim je napovedati brezobziren boj! V kratkem se bo vršil v Trstu protesten shod, ki bo železniš. upra- vi na nedvom. način napovedal, kar li gre. Dobro bo, če se sklicemo slični protestni shodi tudi v Ljubljani, v Gorici in sploh po vseh večjih kra- jih na Slovenskem. Nuino potrebno je, da se sramotni zistem na držav. železnicih temeljito in vsestransko razkrinka; treba pa je tudi, da se slovenske mase zrevolucionira in vladi ad oculos demonstrira, da ti- sti, ki seje veter, žanje vihar. ...

Apeliramo pa pri tej priliki tudi na slovenske poslance, zlasti na po- slance S. L. S.: Ne pozabite, da vas je narod izvolil zato, da branite nje- gove interese in njegovo čast! Če se ne motimo, napovedujete vladi boj. Pogledite enkrat prav temeljito v Av- gjev hlev Galamboš-Seemannovega pasalika. Izčistite hlev in napravite red! Branite našo čast in dopoveste c. kr. ministrom, da s tem, da je naš narod ponižen in lojalna do kosti, ta narod še ne zasluži — vsakdanjih bre...

Iz članka je razvidno, da ne vsebuje ničesar protipostavnega, pač pa da brezobzirno bica funk- cionarje c. kr. drž. oblasti, ki uganjajo na slovenskem ozemlju nad sloven- skimi uslužbenci nečuvne krivice in jih preganjajo in zatirajo radi njho- ve pripadnosti k slovenskemu na- rodu. C. kr. državno pravdnistvo je članek konfiskovalo samo zato, da bi resnica ne prišla v javnost in da bi se prikrile škandalozne razmere pri c. kr. železniškem ravnateljstvu v Trstu.

Vsled tega dovoljujejo si podpi- sani Njega ekscele nca vprašati: 1.) Ali hoče ukreniti vse potreb- no, da c. kr. državno pravdnistvo v Ljubljani s krivičnimi in po zakonu neutemeljen. konfiskacijami ne bo prikrivalo resnice samo zato, ker iste niso po godu visokim državnim funkcionarijem?

Ljubljana, 19. februarja 1914.

Goriški deželni zbor.

Gorica, 21. febr. 1914.

Včerajšnja seja je bila napove- dana za 4. uro, pričela se je ob pol petih. Poslanca Locatelli in Pinausig sta manjkala. Zborovanje je bilo to- pot bolj živahno, kakor so bila do- sedanja. Posl. Rojc povzroča mnogo zabave. Nekoliko več vehementen in čuvstven pa je tu in tam poslanec Furlani.

Prvi se je oglašil podpredsednik dr. Franko z vprašanjem na pred- sednika, kakšno stališče on zavzema proti hujskanju in agitaciji, ki se je vršila zadnje dni proti njegovi (Frankotovi) stranki, zlasti proti nje- mu samemu in proti poslancu Domin- ko. (Pretečeno nedeljo se je namreč vršil shod, zelo obiskan, na katerem se je obravnavalo nameravano ob- dačenje zasebnega konsuma vina in piva.) Franko je bil pri svojem vpra- šanju precej vehementen in je napa- dal precej ostro nasprotnike namera- vanega obdačenja.

Predsednik je pojasnjeval zade- vo s tem, da agitatorji proti obdače- nju niso bili nalrbž zadosti na las- nem. Ljudstvo je treba poučiti in mu razložiti, da producenta davek ne bo zadel, ampak le konsumente. Raz- burjenost ljudstva po deželi je bila nekako slošna. Tudi v furlanskem delu dežele so se ljudje razburili radi novega davka. A tankaj pravi predsednik, so se dali od poslancev poučiti in se pomirili. — Predsed- nik naglašalo, da so si bili vsi edini v tem, da se z davkom nikakor ne ob- loži producenta, ampak le zasebnega konsumenta.

Izvajanja dr. Franka in predse- dnika so dvignila iz stola poslance Fona, ki je pobijal umestnost Fran- kotovega vprašanja. Zagovarja svo- jo stranko, češ, da je bil on na vseh shodih navzoč, da je tudi govoril, da se pa ni niti enkrat imenovalo ime dr. Franka ali Dominika. Poslan. Fon dolži zagovornike novega dav- ka, da s tem naganjajo ljudi v go- silino in otežujejo kmetu prodajo pridelanega vina. Fon izjavlja, da je njegova stranka proti novemu dav- ku na sploh, pa naj zadene že kogar- koli, producenta ali konsumenta.

Predsednik zagovarja zbornico in odbornika nista imela in nimata nobenega slabega namena pri name- rji novega davka. Deželni odbor in tudi on mislijo le dobro, da se pokri- je primanjkljaj. Če zakona poslanci ne sprejmejo, treba skrbeti za kri- tie na kak drug način.

Posl. Fon prekine: predsednika s kričanjem: »Gospod predsednik polemizira!« Predsednik ga zavrača da je njegova pravica in dolžnost za- govarjati deželni odbor in pozivlja Fona, da naj miruje in naj se ne vme- šava, ampak pride, če kaj hoče, z nuinim predlogom ali interpelacijo. Fon pa rogovili dalje: »A tako, kot predsednik s menoi polemizirate! Vi polemizirate iz predsedniškega predsedniškega stola itd. ...« Des- nica v bližini predsednika kima z glavami in pritrjuje predsedniku, podpredsednik dr. Franko vzpodbu- ja predsednika, naj nikar ne dopusti debate. Predsednik pravi, da je sprejete ali ne sprejete novega za- kona stvar poslancev, naj glasujejo kakor hočejo, če pa je dobiti na raz- polago od kod drugod sredstev za kritje računa, da bodo pač vsi za- dovoljni.

Posl. Podgornik tudi pobija Fo- na in opozarja na § 3 zakonske pred-

loge, v katerem je izrecno rečeno, da davek ne zadene proizvajalca, am- pak le zasebnega konsumenta. Med dr. Podgornikovo repliko je bil Fon zopet zelo nemiren.

Ko je bilo prepiranje končano, je bila predloga odkazana finančne- mu in pravnemu odseku.

Kakor je razvidno iz tega nasto- pa poslance Fona, nameravajo kleri- kalci na Goriškem zadevo kar naj- bolj izrabiti v boju proti samostojni stranki. Fonovo razsajanje se sliši skoraj (tega mnenja je posl. dr. Franko), kakor da bi klerikalci z veliko važnostjo kazali na namero novega davka, češ: Glejte, taki-le so poslanci, ki ste jih volili, tak le davek so sedaj naredili. Pomisliti pa je tre- ba, da bi davek zadel predvsem me- sto Gorico in ne dežele. V Gorici se popije letno do 25.000 hl vina, na deželi pa le kakih 8000 hl. Če se uvede ta davek, je sicer res priča- kovati, da bo sprva zasebni konsum nekaj padel. To se pa dogaja pri vseh novih davkih. (Nadaljevanje sledi.)

Fala ob Dravi.

(Konec.)

Dne 17. t. m. popoldne se je zgo- dil sledeče: Razstreljevali so pe- čine. Po zadnjem strehu se pelje lo- komotiva na svoj prostor nazaj, da bi odvažala razstreljeno pečevje. Mlad mož 25 do 30 let se obesi — ka bi mu seveda moral zabraniti strojevodja — ob strani na lokomo- tivo. Tik zraven tira je obležala pri razstreljanju pečina, ki pa jo dela- vec zapazil ni in ko se pelje stroj mimo nje, stisne siromaka med pe- čino in stroj ter mu zlomi hrbtišče. Težko ranjenega prenelejo v mari- borsko bolnišnico. Dvomi se, da bi ranjenec okrevale.

Tako bi se še lahko našle več slučajev. V celem je o preteku štirih mesecev 7 mrtvih, o ranjenih še go- vora ni. Enemu razbiije nožo, dru- gemu odrta prste ali celo roko, spet tretjemu pade kamen na glavo ali se opeče na električni žici ter mu osmoli roko itd., itd.

Nehote si mora človek staviti vprašanje, kdo je kriv tem nezgo- dam. Kar je bilo do sedaj nesreč, vedno je izrekla komisija sodbo: »Neprevidnost poedina — lastna krivda.« Res je morda, da bi več previdnosti in pozornosti pri delav- cih bilo umestno. Ali kako naj bodo delavec previdni, ko pa ga pazniki tirajo kakor živino k delu in vsled strahu, da ga ne odstavijo, postane ves zmeden. In čemu so pa pazniki, čemu vodje podjetja? Menda ne samo zato, da služijo svoje bele kro- nice in ubogega delavca priganjajo k delu; naj pustijo delavcu več časa in naj ga opozorijo na različne ne- varnosti, ki mu pretijo, naj se sami strogo držijo predpisanih ukazov in naj uvedejo varnostne priprave, o katerih je silno malo videti!

H koncu še nekaj! Potrebno je, da se pri vsakem z morebitnimi ne- varnostmi zvezanim podjetjem na- stavi zdravnik. Zdravnika plačuje sicer naša firma tudi, a zdravnika pri nezgodah nikoli ni navzočega. Stanje 6 kilometrov oddaljen v Ru- šah in se pripelje vsled druge svoje prakse le vsak drugi ali tretji dan pogledat na Falo. Ranjenec lahko na ta način par dni čaka, da dobi po- šteno zdravniško pomoč, med tem časom pa ga obveže nevesča roka in ga traktirajo s koniakom in drugi-

mi opojnimi pijačami. Ako je imele električno podjetje toliko denarja, da je sezidalo hišo za žandarmerijsko postajo, tembolj bi kazalo, da si že zgoli iz človekoljubja preskrbi tudi svojega zdravnika, ki bode ubogemu delavstvu vedno na po- moč. Delavec menda ni živina! In še ta se ne sme mučiti!

Naše mnenje pa še je, da bi se v tej zadevi tudi lahko malo pobri- gali naši — tudi po ubogem delav- stvu voljeni — poslanci in poskrbeli na merodajnem mestu, da bi se v dvajsetem stoletju v »kulturni« Av- striji uvaževala postava tudi pri — kapitalistih. Poslanec našega kraja gospod Rožkar iz Malne — tukaj se ti nudi prilika, da storiš res enkrat nekaj za sloi, iz katerega si se i ti povzdignil! Na delo!

Prijatelj delavstva.

Štajersko.

Deželni zbor. V petkovi seji so najprej utemeljevali slovenski kleri- kalci na usta razkosovalca kmeč- kih posestev, posl. Piška svoj pred- log v pospešitev fušarstva. Poslan- ec N. N. S. dr. Kukovec je v imenu slovenskih obrtnikov protestiral proti temu, kar je dalo škodljivcem slovenskega ljudstva očividno po- vod hude jeze. Z malo večino glas- ov je bil izročen fušarski predlog obrtnemu odseku. Poslanec Krenn je istotako utemeljeval svoj predlog, ki je sličen slov. klerikalnemu. Posl. dr. Puchas, Schweiger, Gölles in to- variji stavili so predlog, glasom ko- jega naj prispeva deželni odbor 200 K k spomeniku »baterije mrtvih« v Gamlitzu (ta baterija je bila do zad- njega pobita l. 1866. pri Kraljevem Gradcu na Češkem, ko je branila umikajočo se avstrijsko armado.) Dr. Korošec je utemeljeval predlog za izpremembo § 8. požarno bram- reda za Štajersko. V posebni odsek za občinske zadeve je bil izvoljen (mesto Hilarija) posl. dr. Schacherl, v vodopravni odsek (mesto poslanca Kaana) dr. Tunner in v vinogradniš- ki (mesto Hilarija) posl. Horvatek. Temu je sledilo poimensko glasova- nje v svrhu izvolitve 14 članov in 14 namestnikov v prizivno komisijo za osebno dohodarino; v to je treba 24- kratne volitve... Izvoljeni so bili: Schweiger (Gradec), Zedlacher (Gor. Štajersko), posl. Pišek (L. Riegler, grof Woracziczky, baron Cnobloch, Sedlaczek, Turner, Foest, Dekan Cerstwy, baron Maršev, notar dr. Barle in dr. Vrstovšek. Namestniki: Bock, Rak (Braslovce), Stöckler, Riemelmoser, grof Lambert, baron Kodolitsch, Ornik (Ptui), dr. Schmöl- zer, Grogger, Klobner, Iv. Kunce (St. Jur ob Ščavnici), Rožkar, Sattler in Krum. Dr. Korošec je stavil predlog za zgraditev želez. proge Ptui - Rog. Slatina.

Občinska volilna reforma vzbuj- ja tudi v poslanskih krogih dež. zbo- ra mnogo zanimanja in se jo vse- stransko prešetava, da si že do dan- es nobena stranka tozadevno ni do- ločno izrazila. Jasnje je danes le sta- lišče soc. demokratov, ki so za njo. Del nemških nacionalnih poslancev je proti reformi in za nieno zavlače- vanje. Slovensko - klerikalni poslan- ci niso proti posvetovanju graške občinske volilne reforme, če pride hkratu na razpravo njihov predlog za občinsko volilno reformo v Mari- boru, Celju in Ptuiju. Stojie na stališ- ču, da ima dežel. zbor pravico, tudi proti volji avtonom. mest. o tem

FRANCE ŠTAJER: Poslednji dnevi pusta.

I. dejanje.

Pozorišče: dvorana v National Gal- lery, London.

Gospod: Zenska, ne smeš zde- hati. Kaj bodo rekli ljudje. Ali te nič ne domlja lepe slike? Ti si zmeraj govorila, da ljubiš umetnost! Zdaj si vendar v svetišču umetnosti in ti zdehaš ter se dolgočasiš!

Gospa: Ah, dragi moj, preveč vidiš naenkrat! Ampak ta slika mi ugaja. To je zelo lepa obleka. Bog ve, kje bi dobila tako blago. In te čipke, ah, te spičke! — Čemu se ti ježe lasje, dragi moj?

Sluga: Oprostite, zdaj prihaja visok gost in prosim, če bi se vrnili drugič s to vstopnico. (Odidejo.)

Vid vstopi elastično in namigne, namigne, naj odide spremstvo, ki rine za njim in pred njim: »Sir Grey še ni dospel? Poiščite ga, prosim!« Jaz bi se rad sam zatopil v te slike, dokler ne pride.

(Odidejo razun Vida.)

Vid: Zdal je zmeraj 100 aristo- kratov okrog mene in mi pihajo na srce... Prej... ko sem bil ritmoj- ster, no, prej jih je bilo tudi vedno 100 okrog mene. Ampak to so bili upniki!

Grey vstopi ves polomljen: »Oprostite, Visokost, ker sem se ne-

koliko zakasnil. Sufražetke so me napadle. Hentane babe so mi izpulile par las za spomin! Ena mi je celo izrezala iz fraka kos blaga, češ, da bo brisala prah. Preobleči se nisem utegnil. Saj ne zamerite. Visokost! — Apropos, tudi kravato so mi konfis- cirale, češ, da nimajo podveznice za nogavice. Polica! se lih je bal in je splezal na laterno. Pa so ga dol sklatile. Nato sem jim ušel, ker so začele obdelovati policaja. Z ženska- mi je res križ, Visokost!

Vid: Moja žena je pa povsem drugačna. Škoda, da ni ša z mano. Miroljubna je in se zelo zanima za umetnost. Zmeraj se hoče razgovar- jati z umetniki! Ona je najbolj vese- la, če ji rečeš, da je umetnica!

Grey: To je pa zelo intere- santno!

Vid: Pravzaprav! Ampak kaj je umetnost? Pri moji veri, resnična umetnost je navsezadnje samo to, če na primer ustreliš na 1000 metrov sršena. Ali pa umetnost je to, če pre- jezdiš na oslu 70 km v eni uri! Am- pak slike, ne, to pravzaprav ni res- nična umetnost!

Grey: Slike so le tedaj umet- nost, če so tako naravne, tako na- zorne, da se človeku zdi, kakor bi slika živela. Nekoč sem nameraval otreli roso s cvetlice — na sliki kaj- pak — in glejte, vraga! Picila me je osa, ki je lezla po stebelcu, na sliki, kajpak! — To je bila pač umetnost!

Vid: Jaz sem pa videl nekoč sli- ko, res ne vem, kateri umetnik jo je ustvaril. Ampak mož je bil umetnik! Jaz sem lepo damo na sliki poljubil, toda tako mi je prislomila, da sem bil tri tedne gluh. Zdal slišim zopet, hvala Bogu!

Grey: Jaz sem pa občudoval nekoč krasno sliko: predstavljala je visokošolca. Mimo sem šel, pogle- dal ta blazi-ani, a mladostni obraz in rožljaj sem z denarjem v žepu. In glejte, vraga: visokošolec na sli- ki so zažarele oči in me je napumpal, naj mu za božjo voljo posodim ne- kaj srebra in zlata! Lahko si mislite, kako zelo sem se prestrašil!

Vid: Strah je bil gotovo ume- šten in upravičen. Jaz bi se prestra- šil tudi, če me bi napumpal živ člo- vek, ker sem suh...

Grey: Živih ljudi se pa ne bo- jim, razun sufražetk. No pa to niso ljudje!

Vid: O sufražetke bomo že ukrotili. O priliki Vam pošllem par tucatov Albancev in vam garanti- ram, da bodo izpreobrili te hentane babuice! Za porto in poštnino bi pa prosil seveda, da se mi plača v na- pretil par milijonov. Kajti poštna je zelo draga in to in ono, saj veste!

Grey: O prosim, na uslugo sem, Visokost!

Vid: Torej velja! Udariva si v roko!

2. Dejanje.

Pozorišče: srednjeveliki trg v Pari- zu. Na levi in desni hiše. Ozadje tvorijo razvaline porušene hiše na bregu temnozelenke reke.

Kavarnar pritira iz kavarne- krokarja in mu trobi v ušesa: »V na- ši kavarni ne boste razgrajali! Ca- piti-piti! Če vam je vroče, sedite na kamen!«

Krokar maha besno s časopisom v roki: »Tak feliton, oh, tak bedast podlistek. Zakaj sem brai! Ah, zakaj so opozorili v časopisu že prejšnji dan na ta podlistek. Meni je slabo!

Kavarnar: Pomirite se gospod! In plačajte tistih 11 štamperlov sli- vovke ter 3 kapucince!

Krokar vrže časopis ob tla in začne skakati po njem kot obseden: »Oh, tako skrpucalo! Komaj vsakih 100 let se porodi tak tepect!

Kavarnar: Kar je preveč, je pa preveč! Pijete in ne plačate! Berete časopis in ga trgate. Ne bom sicer hvalil tega felitona. Ampak povem vam pa to, da človek ne sme čitati takih felitonov v kavarni! Kupite si raje časopis v trafiki in potem čitaj- te počasi doma, kadar ste razpolo- ženi!

Krokar plača nerodno: »Zdal sem razpoložen! Ampak on je žalil v podlistku Meto, moje teto. O, ga bo že opraskala!«

Kavarnar: Na svetu živi 100 Met. Ime je ime! Vi ste zelo zabiti. Jaz sovražim sploh zabitost! Tisto

površnost, ki hiti od stavka do stav- ka, brigajoč se samo zato, kako se konča stvar!

Vid sedi v ozadju na razvali- nah. Ko odide kavarnar v kavarno, in krokar po cesti, se nasmehne: »Ah, Pariz, moj ljubi Pariz... Ah, moji dragi pustni norci. Če kolovra- tiš sam ponoči po Parizu, to je res interesantno. Lepo je na deželi, am- pak je tudi v velikih mestih! Izpre- memba, ah, izprememba!

Vasovalec pride z mandolino in poje pod oknom:

»Čuj, ura bije enakomerno toleče noč in dan. Tako samotno in pusto je moje življenje!

Kaj me brigajo vsi cilji, kaj me briga cel svet, le enkrat naj me bi naslajal vonj Tvojih lepih, melkih las...

Nate mislim, Jelka draga nate mislim dan in noč, ni zdravila, ki pomaga, le v Tebi je pomoč!

Stara devica odpre okno v dru- gem nadstropju v sosedni hiši in se prijazno nasmehne: »Oh, hvala Vam, gospod, ampak danes ni mol- god. Jaz sem Metka!«

Vasovalec: Jaz nisem vam pel. Kaj me briga, če ste Metka! — Jaz ne poznam nobene Metkel.

sklepati. Pri tem se upirajo na sklep kranjskega dež. zbora, ki je istotako proti volji slov. naprednjakov uvedel v Ljubljani nov volil. sistem in pomagal Nemcem v občin. svet. V petek, zvečer, je padla tudi odločitev pride graška občin. volil. reforma še v tem zasedanju v deželni zbor, ali pa šele prihodnjic.

Kapfenberg. (Požar v jeklovarni »Böhler«.) Ob sedmih zvečer v petek, je pričelo goriti v prostoru za zlivanje oblik. jeklovarne »Böhler«. Požar se je biskoma raztegnil tudi na vse ostale prostore zelo obsežnega posloja. Na lice mesta došlo požarne branbe so zamogle zavarovati samo sosednja poslopja, zlasti ono pisaren, na kojega podstrešju je spravljenega zelo veliko benzina in olja. Tu je pričelo goriti obstrešje, a so ogenj zadušili še pravočasno. Škoda je velika, ranjen pa k sreči ni nikdo. Nevarnost za okoliške dele je bila odstranjena še le po deseti zvečer.

Ormož. Na nesramen dopis »Slov. Gosp.«, v kojem neki čukarski generalstaber doži naprednjake, da so se ob priliki protialkoholnega shoda družili z nemčurkimi šnosari, je že nekdo v »Dnevu« primeru odgovoril. Dotično izpolnjenjem v toliko, brezobzirno, kakor pač le hinavci zaslužijo, da pokažem vso puhlost narodnega šemljenja. Klerikalec in narodnost! To sta pač dva pojma, ki se nikdar ne družita! Prosim! Joger Tone Vavpotič, je naročen na zloglasnega »Štajerca«, kar pa njegovega katoliško narodnega prepričanja prav nič ne moti. In taki ljudje si upajo naprednjakom kaj očitati. Nadalje bi opozorili nekega pismosnaka M., da je plačan zgolj za to, da dostavlja pošto, ne pa za agitacijo klerikalnega časopisa in to kadar je v službi. Če ga naprednjaki časopise tako silno bode, pa naj službo pusti, davkoplačevalci plačujejo že itak dovolj nepotrebnih stvari! Svoje agitatorije naj klerikalci sami plačujejo! Se na nekaj smo radovedni. Sliši se, da je neki Roj naročil kar po sili mnogim »Slov. Gospodarja«. Kdo je plačal naročnino? Vemo, da klerikalec, posebno koritar ne da facka iz svojega žepa! Morda posojilnica? Ha? — Severin.

Dnevni pregled.

Turčija se hoče nasloniti na tripotentno. Francoski listi z velikim zadovoljstvom prinašajo izjavo vplivnega turškega ministra Džemal beja, ki se je napram dopisniku Agencije Havas na sledeči način izrazil razmerju med Turčijo in veselili: »Ne govorim o Avstro-Ogrski in Italiji, ker te sta nam vedno neprijazni. Kar se Nemčije tiče, dela vedno le obljube. Podpira nas sicer v malih zadevah, toda nas zapušča v velikih in bistvenih vprašanjih. pod pretvezo, mora iti v koraku z Avstro-Ogrsko in Italijo. Sedaj bo konec s takšno politiko. Če se Turčija hoče povzdigniti, mora korakati z Anglijo in Rusijo. Kot Turci sem sicer osebn. neprijatelj Rusije, toda kot minister moram žrtvovati svoje zasebne misli splošnemu interesu turške države. Nesmiselno je, da se nas dolgi, da hočemo povzročiti novo panislamsko gibanje v Indiji, v Egiptu, v Tunsinu in Maroku. Mi imamo dovolj opravka doma. Anglija in Francija morete, če le hočete zavzeti prve gospodarske postojanke v

Stara devica: Oh, ti surovina, prej pa tako sladko pel!

Vasovalec: Pa ne vam! Pojte spat, pa takoj, drugače vam bom po zraku prinesel en lep kamen!

Stara devica (zavili ušaljeno in zapre okno).

Minister v isti hiši v prvem nadstropju truščema odpre okno in izlije čez trg vodo. Pri tem mu spolzi posoda in pade na cesto: »Vi klerikalec nočnega miru, vi gizdalini, pojte spat. In zdaj boste plačali posodo. Jaz vas bom naznanil!

Vasovalec: Oprostite in potolažite se, ekscelencia! Posodo plačam rad! Ampak jaz sem zelo zaljubljen. Mi ne veste, kako vroče jo ljubim. Tako srčkana je, in vrh tega velika, vitka, toda ni sulha! Oh, vi ne veste, koliko noči sem že preplakal, ker me ne mara. Jaz sem že ves trapa!

Minister: Zakaj se pa tako neumno zaljubite. Jaz vam ne morem pomagati. Nimam nobene ingerence na trdosrčne gospodične. Jaz sem zaspan. Sam ne vem, kaj govorim z vami. Lahko noč!

Vasovalec se nasloni na zid in plaka na ves glas.

Vid se približa tiho iz ozadja in stopi v kavarno: »Mene srce boli, ko gledam. Jaz se moram okrepčati!

Vasovalec tuli od žalosti.

Polica pride izza vogala: »Oh, potolažite se, gospod!

Vasovalec: Jaz se ne morem in se ne morem potolažiti! Tako vroče

Turčiji. Jaz kot moji tovarisi smo popolnoma pripravljeni podpirati z vsemi svojimi močmi. Mi smo že podali dokaze naše dobre volje in sam sem že v tem smislu izrazil napram poslanikom iz Anglije in Francije. — Nenavaden veter je to — le in ima izvor v praznih turških kasah, ki jih hočejo Turki napolniti s francoskim denarjem. To pa ne gre drugače, kakor da se pokažejo miroljubne. Prav tako, posebno, ker bo ta miroljubnost na Bolgarijo dobro vplivala, da si ne bo upala začeti nobene akcije. Tako ostane na Balkanu le en izvor vojne nevarnosti: Albanija. To bo pa v kratkem pomiril Wied, za vsak slučaj bosta pa tudi Srbija in Grška pripravljene.

Posledice denarnega poloma špekulanta. Kakor je »Dan« že poročal, je prišel denarni špekulant Lorenz iz Kamenice te dni ob vse svoje premoženje. Sedaj so se pokazale posledice njegovega denarnega poloma. Vdova po nekem tamošnjem tovarnarju, ki je zaupala Lorenzu vse svoje premoženje, je vsled izgube svojega premoženja izvršila dne 16. t. m. samomor. Nekega Lorenzovega sorodnika, Karola Wunderlicha, ki je bil vsled zveze z banerotom aretiran, je zadela srčna kap.

Velika nesreča pri slamozeznici. Te dni sta rezali slamo na podu svojega očeta okrog dvanaest let stari hčerki peka Vondraka iz Ratiborskih gor. Deklici sta poklicali k sebi svoji sošolki Mackovo in Menškovo. Nenadoma se je zadela Menškova v Mackovo s tako silo, da je ta padla na tla. Ko je deklita vstala je vtaknila levo roko med rezili, ki sta ji odrezali štiri prste. Čudno je bilo v tem slučaju, da je ponesrečena deklita vkljub veliki izgubi krvi ostala še vedno pri zavesti in da je vprašala svojo mater, če ji bodo prsti vnovič zrastle. Prepeljali so jo v bolnišnico.

Dvoboj na samokres in na sablje. Dne 17. t. m. ob treh popoldne se je vršil v jahalnici v Budimpešti dvoboj na samokres med grofom Gabrijelom Lonyayjem, nečakom grofa Elemereja Lonyajja, in med ministrijskim koncipistom Belo Eganom. Vzrok je bil neki pretep v reškem orfeju. Dvoboj na samokres se je končal srečno, tako da ni bila nobena stranka ranjena. To se je dvo-bojnikovoma zdelo vseeno preveč in povabila sta se na dvoboj na sabljo. Pogoji so bili zelo ostri in težki, za konec se pa še ne ve.

Kača ga je ugriznila. V tovarni za filme Sacha na Dunaju so porabili za fotografijo nekega filma tudi veliko kačo. Kača pa je dne 17. t. m. nenadoma ugriznila filmskega režiserja Ardonna. V roku in so to je z velikim trdom spravili nazaj v kletko.

Svojega moža je umorila. Kakor se iz Sarajeva poroča, je umorila dne 17. t. m. žena posestnika Bozovića svojega spečega moža z nožem. Morilka je izpovedala, da je imela razmerje z nekim mladim možem, pri čemur ji je bil soprog na poti. Sklenila je, da ga umori, kar je tudi izvršila. Morilko so aretirali in izročili okrajnemu sodišču v Rogatici.

Grozen čin blaznega. V Češki Liji je dne 16. t. m. okrog osme ure jutraj sprožil davčni asistent Jožef Kokstein dva strela iz samokresa na svojo mater in jo je težko ranil. Koksteinov oče, penzioniran jetniški paznik, je ležal težko bolan v sobi na postelji in je moral gledati krvavi

jo ljubim in tako lepo sem ti pel. Ona se pa ne zmeni. Minister ne je obli-lil, ona ne! Pomagajte mi, gospod stražnik!

Polica prime mandolino in začne brenkati.

Vasovalec poje jokavo: »Ah, nihče ne razume molih silnih bolečin! glej smrt tak naglo bliža se in Tebe ne poznam!

Kavarnar in trije natakarij pri-tirajo Vida za vrat ter ga porinejo skozi vrata: »Bi delali radi združbo?»

Vid pade na čepinje in začne presumljivo tuliti.

Kavarnar: Kaj se vmešavate v pogovore pijancev? In zabavljate čez vlado in diplomacijo? Vi ste ovaduh, špijon, ogleduh, detektiv. Vi bi nam radi naprtili veleizdajniško afero. Jaz bom nabil po kavarni tablice z napisom: »Požor na ovaduhe! Ne zaupaj nobenemu ničesar. Niti bratu, niti sestri. Ne zaupaj, če si trezen. Varuj se pijanosti, kajti pijanec blebeče tiavendan!

Polica položi mandolino na tla, izvleče notes in album s fotografijami, se približa in opazuje Vida: »Meni se zdite tako znani, gospod!

Kavarnar: Bog ve, kakšnega falota smo zasledili, gospod stražnik!

Vid tuli cel čas: »Čepinje, ojoj, čepinje!

Vasovalec: O vraga, to je princ Vid.

čin svojega zblaznega sina. Jožef Kokstein je bil alkoholik in ravno isti dan, ko je izvršil svoj grozni čin, bi se moralo preiskati njegovo duševno stanje. Kokstein se je še pred zdravniškim ogledom odpeljal k svojim staršem v Češko Lipo. Sosedje, ki so slišali strele, so poklicali policijo, ki je Koksteina zvezala in ga izročila sodišču. Grozni čin blaznega Koksteina je vzbudil v tamošnjem kraju veliko senzacijo.

Grozen samomor. 50letni posestnik Anton Richter iz Duhova si je pretekli petek prerezal žile na vratu in je kmalu umrl na izkrevljanje. Richterju je umrla pred poldrugim letom 17letna hčerka in pred enim letom žena. Richter je bil zelo bolan na živcih in sta ga ta dva udara tembolj zadela.

Ponesrečeno ugrabljenje deklice. Mirno in tiho vasico Stehlay pri Rokicanih je razburil te dni dogodek, ki bi se moral odigrati pred vrati Waldsteinovega gradu. Devetnajstletno, zelo lepo deklico M. Hornovo, ki je služila pri nekem uradniku v imenovanem gradu, sta napadla preteklo sredo okrog desete ure zvečer, ko se je vračala od omenjenega uradnika domov, dva moža, ki sta jo hotela odpeljati v voz, ki je stal pred vrati pripravljen. Deklici, ki je bil mirne krvi, se je posrečilo roparjema uiti. Lopova sta nato pogrnala konje v beg in sta izginila v temi. Še preden ju je mogel kdo prijeti. Orožništvo je začelo takoj preiskovati ta čudni in romantični dogodek.

Smrten padev v morje. Kakor se iz Novega Jorka poroča, je padel pri Pensacoli v Floridi dne 17. t. m. poročnik Morray s svojim strojem iz višine 800 metrov v morje in je utonil.

Prostitutko je napadel z nožem. 21letni kontorist Anton Heinzl iz Inomosta je obiskal dne 18. t. m. neko tamošnjo prostitutko. Nenadoma je napadel deklico in jo je večkrat udaril po glavi s težkim kamnom, ki ga je prinesel s seboj. Zločin, ki je imel ponarejene brke in brado je pred preiskovalnim sodnikom izpovedal, da je hotel dekleta oropati.

Nezgoda belgijskega kralja. Dne 17. t. m. dopoldne je padel belgijski kralj s konja v gozdu Soignes pri Bruslju. Kirurg Dabage je konstatiral, da je kraljeva roka nad komolcem zlomljena, razun tega so kite pretegnjene in koža je opraskana. Kralj ima velike bolečine, nima pa mrzlice. Za okrevanje bo treba nekaj časa.

Napad s samokresom. Neka mlada dama iz Düsseldorfa je dne 18. februarja izvršila napad z revolverjem na sodnega asesoria Nesselbecka iz Elberfelda. Ime ji je Brunhilda Welden ter je dobro znana v düsseldorfski družbi. Prišla je v stanovanje asesorjevih staršev ter je brez besede streljala na Nesselbecka, ki je na transportu v bolnišnico umrl. Napadalka je v splošni zmešnjavi pobegnila in je niso mogli najti.

Brat umoril sestro. Čevlarski pomočnik Winter iz Guntramsdorfa je ubil svojo sestro s sekuro. Nato si je prerezal žile, in ker ni bil takoj mrtev, se je obesil. Pustil je pismo, v katerem pove vzrok umora in samomora. Sramoval se je kazni, ki jo je dobil zaradi navedenega pregreška. Svojo sestro je pa umoril zato, ker je imel zelo rad.

Avtomobilska nesreča. Kakor se iz Dunajskega Novega mesta poroča, je ponoči od sobote na nedeljo neki

Vid: Jaz sem princ Karneval. Ime goraidol. Črepinje, ojoj, črepinje!

Vasovalec: O, to je pa ministrova nočna posoda. Jo moram še plačati. Prej mi jo je treščil v glavo, ker je mislil, da pojem njemu podok-nico!

Vid: Oh, kaj minister, ampak črepinje, ojoj, črepinje!

Minister se pojavi na oknu in izlije drugo posodo, pa mu zopet spolzi in pade na cesto: »Hudičeva smola! In to ni bila niti moja posoda, ampak sem si jo vzel na posodo.«

Polica: Ekscelencia! Oblili ste princa Vida. Njega Visokost se je ranila na črepinjah.

Minister: To je res pustna smola! Zdaj bomo morali šteti odškodnino.

3. dejanje.

Pozorišče: mramornata grajska terasa z razgledom na Reno.

Princesa gleda sanjavo v daljave: »Dolgo ga ni! Oh, moj dobri, ljubi mož. Da se mu le ne bi pripetila nesreča. Tako čudno zahaia solnce, kakor bi žarele pomaranče in rdeči nageljčki... Oh, ti moj dragi Vid! Kaj roma predpustom po Evropi. Maškore ga bodo nabile!

Esad paša pride z Izo Bolletin-cem in se prikloni: »Mahlzeit! Schon z' Haus?»

Bolletinac: Troje nemških besed se je stari tepec učil celo pot, pa še napačno! Esad bi se rad pri-

vojaški avtomobil, na katerem je bilo 14 artileristov, porušil železniško pregrado in trečil ob tovorni vlak, ki je ravno mimo vozil. Sofer ima zlomljeno roko, ogniar je na glavi ranjen, ostali vojaši so mani popraskani.

Bojna ladja v ognju. Iz Frederikstadta se poroča, da je začela dne 17. t. m. velika nemška ladja »Henriette« goriti. Iz Frederikstadta je odpeljal na pomoč parnik »Neptun«.

Velika železniška nesreča. Na železniški postaji v San Francisco sta trečila te dni dva vlaka. Pri tem je bilo 58 oseb bolalimani ranjenih.

Ljubljana.

— Velecenj. gospod! Na vašo pritožbo, da v kavarni nimajo dovolj »Bodeče Neže«, ker jo hočejo vsi naenkrat čitati, Vam odgovarjamo, da te pritožbe ne vzamemo na znanje. »Bodeča Neža« je tako po ceni (6 vin.), da jo lahko vsak sam kupi. Ako je včeraj niste kupili, pa jo kupite danes. Predpustna »Neža« je 3 krajcarje pošteno vredna. Kavarne same pa tudi ne morejo vzdrževati vseh slovenskih listov. Ako hočete, da bo »Neža« še naprej zabavala Slovence, kupujte jo!

— »Neža« je pa res fest, to je bila včeraj enoglasna sodba. Sicer je bila zadnja slika tu in tam nekoliko pretrenata, ampak nasmejal se je marsikdo. Nedeljska številka bo pa še lepša. Hitite, da ne zamudite.

— Pojasnilo! Ker se obrača sum, kakor da bi jaz spravil v javnost ono notico iz Most zaradi veselice, ki bi jo priredila restavratorka na Selu na pustno nedeljo dne 22. t. m. izjavljam, ker poznam ono gospodično kot narodno zavedno in je članica več naprednih društev, da bi, akoravno bi se priredila domača veselica, ne mogla oni sokolski prav nič škodovati, ker bi trajala samo do polnočji in bi gostije, ki bi se nahajali na tej veselici, itak prišli na sokolsko, ker bode ista trajala dalje časa. — V. M., t. č. tajnik napr. org. v Mostah.

— Selo pri Ljubljani. Pretečeni mesec smo poročali o našem županu v Mostah glede prizadetih obrtnikov. Nekateri ljudje, ki pa še niso imeli opraviti v kupčijski zadevi z Orazmom, so bili mnenja, da to ni prav. Nam se pa to vidi pravilno, da človek ve s kom da ima opraviti, in komu zaupati. Več kmetov je bilo že v zadregi, ko so Orazmu zaupali, radi tega kjer sta kmet ali kmetica prodala Orazmu dež. pridelke, pa denarja nista takoj dobila. Posledica je bila, da je moral trgovec za svoje prodano blago čakati za denar na nedoločen čas. Kmetica pravi trgovcu: »Vam ne morem plačati, ker ne dobim denarja za zelje. Kadar bodem dobila tam, bodem pa vam plačala.« Kako hodijo ljudje tirjat, in s kakšnim vsehkom. Tega sploh ni mogoče popisati. Za danes omenimo le slučaj od g. Anžurja, Spodnja Zadobrova št. 12 pri Ljubljani. G. Anžur je imel poprej posestvo na Jančih. Orazem pride k njemu, napravi sta kupčija za dva konja. Orazem pravi tukaj imate 10 kron, kadar boste konje pripeljali, dobite ves denar. Kakor smo informirani, so veljali konji 890 K. Orazem se je začel hvaliti, koliko da ima premoženja in da se mu ni treba bati za denar, rekel je, da njegovo premoženje je vredno 80 tisoč goldinarjev. Seveda g. Anžur je potem mislil, da ima

kupil princu Vidu, da bi ga imenoval za vojnega ministra!

Esad: Ne čvekaj, buteli! Cel svet ve, da bi bil ti rad volni minister!

Bolletinac: Ne obrekuj, stari šnopsar, bom kar rinil z nožem!

Princesa: Oh, gospoda, res zelo sta interesantna. Sedita, prosim, da spišem pravljico. Meni se zdita, kakor junaka iz bajk...

Esad: Mene skrbi samo to, če bo Njega Visokost sprejela albansko krono.

Bolletinac: To Vam je hinavec. Ponuja jo, dasi se je Esad ne bi branil.

Princesa: Dolgo ni mojega moža. Tako čudno zahaia solnce, kakor bi cvetelo tam daleč rdeče vresje in ravš!

Esad: Kaj je »ravš«?

Bolletinac: Ne odgovorite, Visokost, temu kretenu! On ve bolje kot Vi, da je »ravš« po nemški pijanost!

Princesa: Ravš je rododendron! Meni se vsaj zdi. Tak grmič z rdečim cvetjem. Na planinah raste! Ali ste vi turist, gospod Esad paša?

Esad: Ni časa. No, ob nedeljah, ne rečem. Bolletinac pa je strasten turist. On pozna vse gore in planšarice ter ve, kje lahko kaj ukrade in oropa!

Bolletinac: Esad blebeče tiavendan. Šekspirjev Romeo je dejal o svojem prijatelju: »Mercutio na-

opraviti z premožnim gospodom. Konje je res pripeljal na Selo. Ali Orazem ni takrat menda drobiža imel, ko je bilo treba plačati. G. Anžur si je mislil: no dobim pa drugič. Drugič je bila ravno ista. Prišel je sedemkrat, pa je vsakokrat toliko dobil, kakor prvič. Nič. Pozneje je kupil g. Anžur posestvo v Zadobrovi, ki se mu je tudi Orazem slučajno pridružil, in pomagal mešetariji. Kakor nam je pravil g. Anžur, niso takrat sklenili kupčije, ko je bil Orazem navzoč. Ali vse jedno je zahteval mešetarijo. Potem je g. Anžur tožil za denar, ki ga ni mogel iztirjati za prodane konje. Orazem ga je pa tožil za mešetarijo, kakor smo informirani za 120 K. Pravda je trajala toliko časa, da je g. Anžur zatožil radi Orazmove mešetarije oba konja. Mi pa pravimo, da je le dobro, da človek ve s kom ima opraviti. Ako bi bil g. Anžur že poprej vedel, s kom ima opraviti, gotovo bi bil Orazmu pokazal vrata, ko je prišel prvič k njemu na Janče. In danes bi bil za dobrih 800 K premožnejši na svojem posestvu. Vse ta dogodek smo že obelodanili. Danes omenimo le radi tega, ker je pretečeni mesec tako hvalil neki pekovski mojster v »Slovenču« g. Orazma, kako da v redu plačuje. Ali s tem še vedno ni poravnani račun prizadetega peka iz Vodmata, ampak se je še pomnožil na 300 kron.

— Onemu, ki se ga to tiče. Pri nas na drž. kolod. imamo nekega človeka nadsprevodnika, ki mu ne da drugače žilica miru, da mora vedno kakšnega uslužbenca naznaniti. Sedaj jih je že toliko naznanil, da bo gotovo dobil zlato svetinjo. Vse proge se ga že bojijo in popraščajo, ke-daj on pripelje. On naznani vsakoga od najvišjega načelnika do najnižjega delavca, vse, kar njemu ne ugaja, čeravno nimta nobenega pomena in nobene škode. Tu kaže slučaj, kako škodoželjen je ta človek. Minuli teden je pri enem vlaku ponoči naznanil kar tri uslužbence in še celo po nepotrebnem in le radi škodoželjnosti in ni pomislil, da ta ubogi čuvaj ima 6 in drugi še več otrok in da so vsi lačni kruha, da očetova plača ne znaša za vsakdanji potrebni kruh, ne pa da bi moral še po nedolžnem kronce plačevati zaradi škodoželjnosti nadsprevodnika. Sedaj že ni proge, da bi nobenega ne bil on naznanil. Gotovo bo dosegel svetovni rekord v denunciranju. Kako škodoželjen je ta človek, kaže zadnji slučaj, ki se je zgodil na 19. t. m. pri vlaku št. 1770. Sprevodnik Godec je imel z njim, imenovani vlak in je prišel 40 minut pred odhodom vlaka k vlaku, da se mu naznani. Ker ga pa slučajno ni našel pri vlaku, šel ga je v pisarno iskat. Tam ga tudi ni bilo zato je vzel potrebne stvari in je šel k vlaku. Ko je bil že z vsem delom gotov, je manjkalo še 15 minut do odhoda vlaka, in sprevodniku Pogacniku je naročil in mu dal knjižico, da naj nese k vlakovodju in naj mu pove, da je Godec tukaj. Nadsprevodnik je sam videl, da je Godec tu, ko mu ta naznani in da knjižico, se mož razjezi, leti k telefonu in naznani, da Godec ni pri vlaku. To pa le radi škodoželjnosti, ker se mu ni prišel prav po vojaško sam naznani. Kajti on zahteva velike vojaške časti. Tako se je sam izrazil, da kakor bo on imel partijo, jo bo prav po vojaško »obrihtal«. Ta človek ima pa še druge napake, bil bi rad nemški nacionalce, Jugoslovane, klerikalec in socialist, vse je, samo da

čveka v eni minuti več, kolikor bi lahko prekalil v enem mesecu!

Esad: No, pa taka merkovca si ti, dragi Bolletinac! — Pa ne bodi hud. Ali veste, da posnemajo Japonci Madžare?

Princesa: Ali se dvobojujejo?

Esad: O ne, ampak v ministristvu so uvedli nov tehnični izraz, namreč: Panama!

Princesa: Oh, na Japonskem je lepo. Jaz sem poznala Japonca dr. Ishibashija. Vedno je pel o cvetočih črešnjah!

Vid pride ves polnmljen in pozdravlja soprogo ter Albance: »Vam povem, zdi se mi, kakor predpustom! To so naporji. Jaz sem sklep-pal po svetu pogodbe in nagodbe...«

Princesa: Jaz hvala Bogu ne razločujem pogodbe od nagodbe.

Bolletinac: Ah, kaj, godba je godba.

Esad: Jaz bom ušel, če boš delal take dovipe! Ampak, Visokost, oprostite! V imenu albanskega ljudstva vas prosim, da spreimate albansko krono!

Vid: Kar sem z njo. Kje pa je?

Esad: Jozost Bolletinac, pa mi jo vendar nisi ti ukradel? — V Kelmorajnu sva se ustavila. Tam je krasen karneval. Ali si jo prodal?

Bolletinac: Prodaj! Ne obrekuj, stara mrhal! Jaz sem jo samo zastavil. Tu je listek. Sai smo predpustom!

njemu prav pride, ter še druge uči, naj bodo taki. Svoj čas je sprevedel Kuneja učil, kako naj bo, da ga bo goriški načelnik Wieser rad imel. Pred Nemci govori, da je Gracar, čeravno je daleč proč njegov rojstni kraj. Ni čuda, da se sprevedniki prosijo od njega stran, ker se vsak boji, da bi mu ne škodovali v službi. Za danes dovolj, ako se ne poboljšate, bomo prišli z drugimi stvarmi na dan, da vam ne bo ljubo. — Več prizadetih železničarjev.

— **Umrla so v Ljubljani:** Uršula Pekovec, kuharica, 67 let. — Jernej Susteršič, občinski ubožec, 74 let. — Roža Fležar, heč tovarniškega delavca, pol leta.

— **Pustni korzo** pevskega društva »Slavec« je bil tudi letos množično obiskan. Kmalu po 8. uri se je začela Unionova dvorana napolniti. Ze popoldne je posebna ciganska godba naznanjala, da bo nekaj posebnega. In res so prišli vsi, ki so se hoteli zabavati. Maske vseh vrst, nagajivi domino, pajaci in razni drugi navihanci, so oživljali maškerado. Med njimi so se plesalci in plesalke prav dobro počutili. Kaj čuda, da je bila noč prekratka in so

— **Ljubljanska kreditna banka** v se mnogi vračali še le pozno zjutraj. Ljubljani. V seji upravnega sveta, dne 31. t. m. potrdila se je bilanca za leto 1913. Čisti dobiček znaša kron 557.103,88. Sklenilo se je, da se vrši dne 14. marca t. l. občni zbor, kateremu naj se predlaga, razdeliti dividendo po K 24. na 1 delnico (6%, kakor lanske leto), dodeliti raznim fondom K 53.390,33 in prenesti ostalek K 11.314,65 na novi račun.

— **Posledica razmetavanja oranžnih olupkov.** Naše občinstvo ima to grdo navado, da po ulici in hodnikih razmetuje razne odpadke, najsihodi papir, jabolčni olupki ali pa oranžni. Opozorimo tem potom ponovno, da je tako početje policijsko kaznjivo. Sinoči okrog 7. ure je spodrsnil gospod J. K. in padel tako nesrečno, da je na mestu obležal. Dostojni zdravnik dr. J. C. je konstatiral, da si je izvil nogo. Zapisal mu je trizle obkladke, ob eni pa porcijo prav izdatnega gibanja na »plesu v maskah«.

— **Smrtno nevarno** se je poškodoval čevljarSKI mojster Benedikt Zatlter iz Japljeve ulice. Zatlter je pomagal gostilničarju Karolu Babniku v Zalokarjevi ulici v Vodmatu valiti poln sod vina po stopnicah v klet. Pomagači, ki so bili na zgornjem koncu so ponesreči izpustili sod, ki je pritisnil Zatlterja ob prsa. Nesrečnemu je strlo desno nogo in prsni koš. Smrtno nevarno ranjenega Zatlterja so prepeljali v deželno bolnišnico.

— **V divjine najgloblji grozi džungel drama** v 2 dejanjih spada med najboljše kar se jih je uprizorilo te vrste. Drama spravi skoraj vse divje vzere na film. Levi, leopardi, hijene, šakali, aligatorji, tigri, kamele, sloni z živce pretresujočim bojem med seboj in s človekom so gotovo senzacije, ki se jih mora pogledati. Ta drama je poleg krasne veseligrice v dveh delih »Kolodvorski hotel« na vspredu kinematografa »Ideal« (telefon šte. 328.) v torek 24. Danes zadnji dan krasne Nordisk učinkovitosti »Hčerka čuva svetilnika«.

Trst.

Škorkola. Dne 19. t. m. so sprejeli k zadnjemu počitku tukajšnjega gostilničarja Franca Rusjana. Spreved bil mnogobrojen. Udeležila se ga je tudi tržaška slovanska godba, katera je prav izborno svirala v sprevedu žalostinke. Pokojnik je bil dober človek in zaveden Slovenec. Svoje spoštovanje do naroda je po-

sežno izkazal ob volilnih bojih, ker je z veseljem dal na razpolago gostilniške prostore za shode in volilne pisarne. Pokojnik je zapustil ženo in štiri nedorasle otroke. Toraj naša dolžnost tržaških Slovencev je, da obiskujemo in podpiramo to edino našo sloven. trdnjavo v Škorkoli. Tako izkažemo najlepše spoštovanje do pokojnika in uboge vdove.

Danes, na pusti torek v Narodni dom, kjer se vrši velik vsakoletni ples tržaškega narodnega delavstva. Ples prične ob 7. zvečer in konča zjutraj. Po četvrtki se pleše »Slovan«. Ples vodi g. profesor Umek. Med odmori se vrši srečkanje. Glavni dobiček zlata ura. Čisti dobiček je namenjen v koristne namene, za podporne fondе. Vsako leto je uspel ta delavski ples kar najsijajneje in bo tako, upamo, tudi letos.

Vstopnice na VIII. veliki ples narodnega delavstva v Trstu so v predprodaji v društvenih prostorih, ul. sv. Frančiška šte. 2. in v gostilni N. D. O., ul. Comerciale šte. 2. Vstopnina za moške znaša K 1,50, za ženske K 1. — Lože so po K 5. Blagajna v »Narodnem domu« bo odprta od 6. naprej.

Najnovejša telefonska in brzojavna poročila.

ALBANSKA DEPUTACIJA.

Kolin, 22. februaria. Člani albanske deputacije so danes odpotovali v Lipsko.

PRIPRAVE ZA SPREJEM.

Valona, 22. februaria. Angleški stotnik Thomson se je podal v Drač, kjer bo pred prihodom vladarja Wieda inspicirati alban. žandarmerijo.

IME VLADARJA.

Berlin, 22. februaria. Ekrem bej — tako poroča »Berliner Tagblatt« — se je napram dopisniku lista izrazil, da je bila cela albanska deputacija naravnost očarana vsled slavnostnega sprejema v Neuwiedu. Novi vladar se bo imenoval Viljem I. Albanski, prestolonaslednik se bo imenoval Karol Skenderberg.

„Učiteljska tiskarna“ v Ljubljani

registrovana zadruga z omejeno zavezo

se priporoča slavnim posojilnicam, hranilnicam in drugim denarnim in gospodarskim zavodom za naročila v tisk

letnih računskih zaključkov

in vseh drugih tiskovin. — Delo izvrši priznано solidno, natančno in po najnižjih cenah.

Slovinci!

Kupujte in zahtevajte povsod edino-le

Ciril-Methodove

Priznано najboljšie!

Dobijó se povsod!

vžigalice!!

Glavna zaloga ri IVAN PERDAN-u v Ljubljani.

VELIKO VESELJE V ALBANIJI.

Valona, 22. februaria. Sinoči zvečer dospeli telegrami, ki poročajo, da je princ Wied ponudeno mu albansko krono sprejel, je izval po cellem mestu velikansko navdušenje. Množica je hodila prepevajoč albanske narodne posmi po mestu dolgo v noč.

PATRIJOTIČNO SLAVJE V DALMACIJI.

Split, 22. februaria. Danes se je slavnostno praznovala stoletnica, odkar se nahaja pod habsburškim žezlom. Slavnostno božjo službo je imel splitski škof, ktere so se udeležili zastopniki vseh uradov in konzularno zastopstvo.

PARLAMENT.

Dunaj, 22. februaria. »Narodni Listy« poročajo glede parlamentarne položaja, da bo parlament sklican 3. marca. Če bodo češki agrarci in nar. socialisti nadaljevali z obstrukcijo, bo prišlo do neobhodnih posledic: bodisi, bo vlada demisionirala ali pa bo parlament razpuščen.

ZDRUŽENE DRŽAVE PROTI MEKSIKI.

Vašington, 22. februaria. Združene države nameravajo z oboroženo intervencijo poseči v Meksiko.

Mali oglasi.

Beseda 5 vinarjev. Najmanjši znesek 50 vinarjev. Pismenim vprašanjem je priložiti znamko 20 vinarjev. — Pri malih oglasih ni nič popusta in se plačujejo vnaprej; zunanji inserenti v znakob. Zaključek malih oglasov ob 6. uri zvečer.

Polenovka na poseben način namočena (specijalitet) se dobiva celi post pri g. Josipu Pollaku, trgovcu, Sv. Petra cesta 7 v Ljubljani. Priporoča se naročila si pustiti pravčasno rezervirati. Na zahtevo se dobi tudi navodilo, kako naj se okusno pripravi. 1617-7

Prva delavnica

v Ljubljani za popravila

vseh vrst čevljev

Hitro in trpežno izvršitev po nizki ceni. Prešernova ul. 9 na dvorišču.

Restavracija „Auer“

Wolfova ulica šte. 12.

V torek, dne 24. februaria t. l.

domača plesna veselica

Začetek ob 4. pop. Vstop prost.

K obilni udeležbi uljudno vabi

Lud. Roškar, rest.

L. MIKUSCH

Ljubljana, Mestni trg 15

priporoča svojo veliko izber dežnikov in solnčnikov.

Popravila se izvršujejo točno in solidno.

Za sobeslikarska in pleskarska dela se slavnemu občinstvu priporoča Fran Keber, Trst, ul. Chiozza 59.

Ta fini družinski Konzert - Gramofon

velikost skrinjice: 38+38+22, livnik: 50+45, kolesje: Präzisions, zvočnica: Omega, Stark-ton, z 10 novimi dvostranskimi ploščami en album :: za dvanajst :: plošč in 1000 ff, igel stane z embalažo vred samo K 60.

Najnovejši

: gramofon :

brez livnika, velikost skrinjice: 44+38+31 z vsem kakor zgoraj navedenim,

za gostilničarje z vmetom 6 ali 10 vinarjev

samo 65 kron.

Ti gramofoni se prodajajo samo v svrhu reklame do 1. marca 1914, pozneje pa zopet po prejšnjih znatno višjih cenah.

A. Rasberger, Ljubljana

Sodna ulica šte. 5.

Zastopnik avstr. gramofonske družbe na Dunaju in drugih svetov. trdk. Edina tvorniška zaloga gramofonov in godbenih automatov. — Največja zaloga plošč na Kranjskem. — Lasna delavnica za popravilo vseh vrst godbenih strojev.

Prenočišče. - Gostilna. - Buffet.

TRST

Hinko Kosič

TRST

ulica Carradori 15 (vogal Geppa)

se priporoča cenjenim tržaškim gostom in v Trst prihajajočim potnikom.

Radi prešle sezije

se razprodaja vsa zimska in jesenska konfekcija pod polovično ceno; zlasti klobuki in čepice po zelo znižanih cenah.

Angleško skladišče oblek

O. Bernatović, Ljubljana, Mestni trg 5.-6.

Telephon 132.

Učiteljska tiskarna

: Ljubljana, Frančiškanska ulica št. 6 :

se priporoča slavnemu občinstvu za izvršitev vsakovrstnih tiskovin. Vsled najmodernejšie uredbe izvršuje naročila najokusnejše in v najkrajšem času. — V zalogi in razprodaji ima najnovejšie izborne mladinske spise, kakor tudi vse šolske, županijske in druge tiskovine.

Litografija.

Cene najnižje!

Notni stavek.